

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 208/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. mája 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., ktorými namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4 NcC/28/2014 z 22. mája 2014 (Rvp 13199/2014), sp. zn. 4 NcC/26/2014 z 22. mája 2014 (Rvp 13200/2014), sp. zn. 17 NcC/33/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 13201/2014), sp. zn. 5 NcC/33/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13202/2014), sp. zn. 5 NcC/35/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13203/2014), sp. zn. 5 NcC/55/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13204/2014), sp. zn. 5 NcC/32/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13205/2014), sp. zn. 5 NcC/39/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13206/2014), sp. zn. 5 NcC/38/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13207/2014), sp. zn. 4 NcC/27/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 13208/2014), sp. zn. 5 NcC/44/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13209/2014), sp. zn. 17 NcC/32/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 13210/2014), sp. zn. 17 NcC/31/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 13211/2014), sp. zn. 6 NcC/40/2014 z 25. júla 2014 (Rvp 13212/2014), sp. zn. 6 NcC/15/2014 z 28. mája 2014 (Rvp 13213/2014), sp. zn. 6 NcC/19/2014 z 28. mája 2014

(Rvp 13214/2014), sp. zn. 19 NcC/51/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 13215/2014), sp. zn. 19 NcC/49/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 13216/2014), sp. zn. 19 NcC/52/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 13217/2014), sp. zn. 19 NcC/50/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 13218/2014), sp. zn. 19 NcC/53/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 13219/2014), sp. zn. 5 NcC/45/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 13220/2014), sp. zn. 5 NcC/51/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 13221/2014), sp. zn. 4 NcC/532/2012 z 19. októbra 2012 (Rvp 13222/2014), sp. zn. 4 NcC/530/2012 z 19. októbra 2012 (Rvp 13223/2014), sp. zn. 19 NcC/37/2014 zo 6. júna 2014 (Rvp 13224/2014), sp. zn. 5 NcC/37/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 13225/2014), sp. zn. 19 NcC/48/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 13226/2014), sp. zn. 17 NcC/34/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 13227/2014), sp. zn. 4 NcC/29/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 13228/2014), sp. zn. 19 NcC/26/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 13229/2014), sp. zn. 19 NcC/55/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 13230/2014), sp. zn. 19 NcC/56/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 13231/2014), sp. zn. 19 NcC/616/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 14000/2014), sp. zn. 19 NcC/15/2013 z 21. januára 2013 (Rvp 14001/2014), sp. zn. 19 NcC/46/2014 zo 17. júla 2014 (Rvp 14002/2014), sp. zn. 5 NcC/41/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 14003/2014), sp. zn. 19 NcC/51/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 14004/2014), sp. zn. 5 NcC/43/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 14005/2014), sp. zn. 5 NcC/53/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 14006/2014), sp. zn. 5 NcC/34/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 14007/2014), sp. zn. 5 NcC/42/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 14008/2014), sp. zn. 5 NcC/36/2014 zo 6. augusta 2014 (Rvp 14009/2014), sp. zn. 17 NcC/57/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 14010/2014), sp. zn. 17 NcC/56/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 14011/2014), sp. zn. 17 NcC/82/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 14012/2014), sp. zn. 17 NcC/83/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 14013/2014), sp. zn. 17 NcC/81/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 14014/2014), sp. zn. 19 NcC/62/2014 z 9. septembra 2014 (Rvp 14015/2014), sp. zn. 17 NcC/78/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 14016/2014), sp. zn. 6 NcC/55/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 14017/2014), sp. zn. 17 NcC/87/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 14018/2014), sp. zn. 4 NcC/65/2014 zo 16. septembra 2014 (Rvp 14019/2014), sp. zn. 5 NcC/77/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 14020/2014), sp. zn. 5 NcC/79/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 14021/2014), sp. zn. 17 NcC/72/2014 z 3. septembra 2014

(Rvp 14022/2014), sp. zn. 17 NcC/70/2014 z 31. júla 2014 (Rvp 14023/2014), sp. zn. 6 NcC/47/2014 z 25. augusta 2014 (Rvp 14024/2014), sp. zn. 5 NcC/63/2014 z 13. augusta 2014 (Rvp 14025/2014), sp. zn. 5 NcC/61/2014 z 13. augusta 2014 (Rvp 14026/2014), sp. zn. 19 NcC/57/2014 zo 14. augusta 2014 (Rvp 14027/2014), sp. zn. 17 NcC/66/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 14028/2014), sp. zn. 4 NcC/36/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14424/2014), sp. zn. 17 NcC/43/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14425/2014), sp. zn. 4 NcC/43/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 14426/2014), sp. zn. 4 NcC/33/2014 zo 4. júna 2014 (Rvp 14427/2014), sp. zn. 19 NcC/35/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14428/2014), sp. zn. 4 NcC/32/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14429/2014), sp. zn. 4 NcC/34/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14430/2014), sp. zn. 19 NcC/34/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14431/2014), sp. zn. 17 NcC/42/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14432/2014), sp. zn. 4 NcC/37/2014 zo 4. júna 2014 (Rvp 14433/2014), sp. zn. 6 NcC/23/2014 z 5. júna 2014 (Rvp 14434/2014), sp. zn. 17 NcC/44/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14435/2014), sp. zn. 19 NcC/32/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14436/2014), sp. zn. 19 NcC/29/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14437/2014), sp. zn. 19 NcC/27/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14438/2014), sp. zn. 17 NcC/35/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 14439/2014), sp. zn. 4 NcC/42/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 14440/2014), sp. zn. 4 NcC/46/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 14441/2014), sp. zn. 5 NcC/48/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 14442/2014), sp. zn. 5 NcC/49/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 14443/2014), sp. zn. 5 NcC/50/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 14444/2014), sp. zn. 5 NcC/46/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 14445/2014), sp. zn. 5 NcC/59/2014 z 13. augusta 2014 (Rvp 14446/2014), sp. zn. 17 NcC/75/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 14447/2014), sp. zn. 17 NcC/71/2014 z 31. júla 2014 (Rvp 14448/2014), sp. zn. 17 NcC/69/2014 z 31. júla 2014 (Rvp 14449/2014), sp. zn. 4 NcC/60/2014 z 18. augusta 2014 (Rvp 14450/2014), sp. zn. 6 NcC/46/2014 z 18. augusta 2014 (Rvp 14451/2014), sp. zn. 4 NcC/61/2014 z 18. augusta 2014 (Rvp 14452/2014), sp. zn. 4 NcC/64/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 14453/2014), sp. zn. 5 NcC/58/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 14454/2014), sp. zn. 5 NcC/62/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 14455/2014), sp. zn. 5 NcC/67/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 14456/2014), sp. zn. 5 NcC/68/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 14457/2014), sp. zn. 5 NcC/69/2014 z 10. septembra 2014 (Rvp 14458/2014),

sp. zn. 5 NcC/86/2014 z 5. novembra 2014 (Rvp 16474/2014), sp. zn. 5 NcC/85/2014 z 5. novembra 2014 (Rvp 16475/2014), sp. zn. 19 NcC/23/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16476/2014), sp. zn. 6 NcC/18/2014 z 28. mája 2014 (Rvp 16477/2014), sp. zn. 19 NcC/28/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16478/2014), sp. zn. 19 NcC/25/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16479/2014), sp. zn. 19 NcC/30/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16480/2014), sp. zn. 19 NcC/24/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16481/2014), sp. zn. 4 NcC/23/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16482/2014), sp. zn. 6 NcC/17/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16483/2014), sp. zn. 4 NcC/30/2014 z 23. mája 2014 (Rvp 16484/2014), sp. zn. 4 NcC/54/2014 z 28. augusta 2014 (Rvp 16485/2014), sp. zn. 17 NcC/94/2014 z 22. októbra 2014 (Rvp 16486/2014), sp. zn. 19 NcC/31/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 16487/2014), sp. zn. 19 NcC/67/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 16488/2014), sp. zn. 17 NcC/86/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 16489/2014), sp. zn. 5 NcC/75/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16490/2014), sp. zn. 5 NcC/74/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16491/2014), sp. zn. 17 NcC/89/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 16492/2014), sp. zn. 5 NcC/71/2014 zo 4. septembra 2014 (Rvp 16493/2014), sp. zn. 6 NcC/58/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16494/2014), sp. zn. 5 NcC/87/2014 z 23. októbra 2014 (Rvp 16495/2014), sp. zn. 5 NcC/72/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 16496/2014), sp. zn. 5 NcC/78/2014 zo 7. októbra 2014 (Rvp 16497/2014), sp. zn. 17 NcC/80/2014 zo 6. októbra 2014 (Rvp 16498/2014), sp. zn. 4 NcC/71/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16499/2014), sp. zn. 6 NcC/52/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16500/2014), sp. zn. 6 NcC/56/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16501/2014), sp. zn. 17 NcC/84/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 16502/2014), sp. zn. 5 NcC/82/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 16503/2014), sp. zn. 4 NcC/68/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16504/2014), sp. zn. 4 NcC/68/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16505/2014), sp. zn. 19 NcC/68/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 16506/2014), sp. zn. 4 NcC/70/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16507/2014), sp. zn. 5 NcC/83/2014 zo 16. októbra 2014 (Rvp 16508/2014), sp. zn. 4 Co/558/2013 z 24. júla 2014 (Rvp 16509/2014), sp. zn. 4 NcC/69/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16510/2014), sp. zn. 4 NcC/66/2014 z 1. októbra 2014 (Rvp 16640/2014), sp. zn. 6 NcC/69/2014 z 25. novembra 2014 (Rvp 17861/2014), sp. zn. 19 NcC/74/2014 z 20. novembra 2014 (Rvp 17862/2014), sp. zn. 5 NcC/93/2014 z 26. novembra 2014

(Rvp 17863/2014), sp. zn. 5 NcC/92/2014 z 19. novembra 2014 (Rvp 17864/2014), sp. zn. 4 NcC/50/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 17865/2014), sp. zn. 4 NcC/49/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 17866/2014), sp. zn. 4 NcC/52/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 17867/2014), sp. zn. 4 NcC/51/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 17868/2014), sp. zn. 4 NcC/45/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 17869/2014), sp. zn. 4 NcC/44/2014 z 24. júla 2014 (Rvp 17870/2014), sp. zn. 17 NcC/62/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17871/2014), sp. zn. 17 NcC/67/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17872/2014), sp. zn. 5 NcC/52/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 17873/2014), sp. zn. 19 NcC/42/2014 zo 17. júla 2014 (Rvp 17874/2014), sp. zn. 5 NcC/99/2014 z 26. novembra 2014 (Rvp 17875/2014), sp. zn. 5 NcC/100/2014 z 26. novembra 2014 (Rvp 17876/2014) a sp. zn. 4 NcC/75/2014 z 10. novembra 2014 (Rvp 17877/2014), a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn.
Rvp 13199/2014, Rvp 13200/2014, Rvp 13201/2014, Rvp 13202/2014, Rvp 13203/2014,
Rvp 13204/2014, Rvp 13205/2014, Rvp 13206/2014, Rvp 13207/2014, Rvp 13208/2014,
Rvp 13209/2014, Rvp 13210/2014, Rvp 13211/2014, Rvp 13212/2014, Rvp 13213/2014,
Rvp 13214/2014, Rvp 13215/2014, Rvp 13216/2014, Rvp 13217/2014, Rvp 13218/2014,
Rvp 13219/2014, Rvp 13220/2014, Rvp 13221/2014, Rvp 13222/2014, Rvp 13223/2014,
Rvp 13224/2014, Rvp 13225/2014, Rvp 13226/2014, Rvp 13227/2014, Rvp 13228/2014,
Rvp 13229/2014, Rvp 13230/2014, Rvp 13231/2014, Rvp 14000/2014, Rvp 14001/2014,
Rvp 14002/2014, Rvp 14003/2014, Rvp 14004/2014, Rvp 14005/2014, Rvp 14006/2014,
Rvp 14007/2014, Rvp 14008/2014, Rvp 14009/2014, Rvp 14010/2014, Rvp 14011/2014,
Rvp 14012/2014, Rvp 14013/2014, Rvp 14014/2014, Rvp 14015/2014, Rvp 14016/2014,
Rvp 14017/2014, Rvp 14018/2014, Rvp 14019/2014, Rvp 14020/2014, Rvp 14021/2014,
Rvp 14022/2014, Rvp 14023/2014, Rvp 14024/2014, Rvp 14025/2014, Rvp 14026/2014,
Rvp 14027/2014, Rvp 14028/2014, Rvp 14424/2014, Rvp 14425/2014, Rvp 14426/2014,
Rvp 14427/2014, Rvp 14428/2014, Rvp 14429/2014, Rvp 14430/2014, Rvp 14431/2014,
Rvp 14432/2014, Rvp 14433/2014, Rvp 14434/2014, Rvp 14435/2014, Rvp 14436/2014,
Rvp 14437/2014, Rvp 14438/2014, Rvp 14439/2014, Rvp 14440/2014, Rvp 14441/2014,
Rvp 14442/2014, Rvp 14443/2014, Rvp 14444/2014, Rvp 14445/2014, Rvp 14446/2014,
Rvp 14447/2014, Rvp 14448/2014, Rvp 14449/2014, Rvp 14450/2014, Rvp 14451/2014,
Rvp 14452/2014, Rvp 14453/2014, Rvp 14454/2014, Rvp 14455/2014, Rvp 14456/2014,
Rvp 14457/2014, Rvp 14458/2014, Rvp 16474/2014, Rvp 16475/2014, Rvp 16476/2014,
Rvp 16477/2014, Rvp 16478/2014, Rvp 16479/2014, Rvp 16480/2014, Rvp 16481/2014,
Rvp 16482/2014, Rvp 16483/2014, Rvp 16484/2014, Rvp 16485/2014, Rvp 16486/2014,
Rvp 16487/2014, Rvp 16488/2014, Rvp 16489/2014, Rvp 16490/2014, Rvp 16491/2014,
Rvp 16492/2014, Rvp 16493/2014, Rvp 16494/2014, Rvp 16495/2014, Rvp 16496/2014,
Rvp 16497/2014, Rvp 16498/2014, Rvp 16499/2014, Rvp 16500/2014, Rvp 16501/2014,

Rvp 16502/2014, Rvp 16503/2014, Rvp 16504/2014, Rvp 16505/2014, Rvp 16506/2014, Rvp 16507/2014, Rvp 16508/2014, Rvp 16509/2014, Rvp 16510/2014, Rvp 16640/2014, Rvp 17861/2014, Rvp 17862/2014, Rvp 17863/2014, Rvp 17864/2014, Rvp 17865/2014, Rvp 17866/2014, Rvp 17867/2014, Rvp 17868/2014, Rvp 17869/2014, Rvp 17870/2014, Rvp 17871/2014, Rvp 17872/2014, Rvp 17873/2014, Rvp 17874/2014, Rvp 17875/2014, Rvp 17876/2014 a sp. zn. Rvp 17877/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 208/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. októbra 2014, 24. októbra 2014, 31. októbra 2014, 4. decembra 2014, 10. decembra 2014 a 22. decembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej aj „napadnuté uznesenia“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka doručila Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom, Okresnému súdu Trenčín, Okresnému súdu Považská Bystrica, Okresnému súdu Prievidza a Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresné súdy“) žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (ďalej len „žaloby o náhradu škody“),

ktorými sa proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, domáha svojich nárokov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ku vzniku škody malo podľa nej dôjsť kontinuálnym a zásadným zásahom do jej základných práv, najmä práva na poskytnutie súdnej ochrany v zákonom predpokladanej kvalite a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v exekučných konaniach vedených okresnými súdmi, ktorých účastníkom na strane oprávneného bola sťažovateľka.

Sťažovateľka v záujme ochrany svojho práva na spravodlivé konanie sformulovala „už v úvode podanej žaloby požiadavku na to, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu... sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkovi konania (námietka zaujatosti z objektívneho pohľadu)“. V rámci odôvodnenia svojej požiadavky okrem iného poukázala na skutočnosť, že okresné súdy, ktoré zapríčinili svojím nesprávnym úradným postupom vznik škody na jej strane, nemôžu byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať, ďalej na to, že takýmto postupom by došlo k nerespektovaniu zásady „nemo debet esse iudex in propria causa“, a taktiež na judikatúru ústavného súdu týkajúcu sa rozhodovania o nestrannosti zákonného sudcu.

Krajský súd napadnutými uzneseniami rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov z prerokovania a rozhodovania v predmetných konaniach.

Napadnuté rozhodnutia krajského súdu sú podľa sťažovateľky «nesprávne, zakladajúce zásah do jeho základných práv, konkrétne:

- základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom;

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl.6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“), t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom.».

V rámci svojej argumentácie sťažovateľka poukázala na právne závery obsiahnuté v judikatúre ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) týkajúce sa rozhodovania o nestrannosti zákonného sudcu (napr. nález sp. zn. II. ÚS 283/2009 z 26. novembra 2009, nález sp. zn. III. ÚS 116/06 z 5. septembra 2006, uznesenie sp. zn. II. ÚS 336/09 z 8. októbra 2009, nález sp. zn. III. ÚS 47/05 z 11. mája 2005, nález sp. zn. I. ÚS 46/05 zo 17. marca 2005, nález sp. zn. IV. ÚS 345/09 z 8. októbra 2009, rozsudok ECHR Findlay v. Spojené kráľovstvo z 25. 2. 1997, odsek 73, rozsudok ECHR Kyprianou v. Cyprus z 15. 12. 2005 atď.) a odvolávajúc sa na ňu vyjadrila presvedčenie, že napadnuté uznesenia nie sú spravodlivé ako celok, resp. že v jej prípade *„nie je možné hovoriť o tom, že došlo k spravodlivému výkonu súdnictva, keď námietka porušenia zásady nestrannosti je nanajvýš dôvodná pre:*

a) pomer sudcu k veci, ktorý má za následok jeho zaujatosť, v danej veci vyplýva aj z právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci, pretože môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach;

b) nutnosť vylúčenia sudcu, ktorý získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania na konaní;

c) ekonomickú závislosť.“.

Podľa sťažovateľky objektívna skutočnosť spočívajúca v tom, že jej žaloby o náhradu škody spôsobenej rozhodovaním jednotlivých sudcov okresných súdov majú byť prerokované a rozhodnuté sudcami tých istých okresných súdov, ktorí majú medzi sebou *„minimálne kolegiálny a väčšina isto i priateľský vzťah“*, vyvoláva dôvodnú pochybnosť o nezaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, ktorí sa vzhľadom na dané okolnosti prípadu nemôžu javiť v očiach strán ako nezávislí. V tejto súvislosti sťažovateľka uviedla, že Krajský súd v Trnave, Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove dospeli vo viacerých

svojich rozhodnutiach v skutkovo a právne obdobných veciach k opačnému právnemu záveru ako krajský súd v napadnutých uzneseniach.

Sťažovateľka tvrdí, že „v danej veci nie je možné nastoliť nápravu porušených práv podaním dovolania z dôvodu podľa ust. § 237 písm. g) OSP (dovolanie nie je prípustné)! Dovolanie nie je prípustné ani z iných všeobecných dôvodov...“, a poukazujúc na rozhodnutia ústavného súdu v skutkovo a právne podobných veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011 opätovne vyjadruje presvedčenie, že „vo veci je daná právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky rozhodnúť o podanej ústavnej sťažnosti, pričom vzhľadom k existencii viac ako 10.000 pozitívnych rozhodnutí krajských súdov Slovenskej republiky, ktoré predložil sťažovateľ ústavnému súdu ako dôkazy v konaní a ktoré svedčia o jednoznačnej potrebe vylúčiť okresné súdy z prejednávania a rozhodovania vecí s predmetom náhrady škody, neostáva nič iné, len zo strany ústavného súdu vyhovieť princípu legality a princípu právnej istoty a rozhodnúť podľa predloženého petitu“.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami krajského súdu, zruší uvedené uznesenia, veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13199/2014, Rvp 13200/2014, Rvp 13201/2014, Rvp 13202/2014, Rvp 13203/2014, Rvp 13204/2014, Rvp 13205/2014, Rvp 13206/2014, Rvp 13207/2014, Rvp 13208/2014, Rvp 13209/2014, Rvp 13210/2014, Rvp 13211/2014, Rvp 13212/2014, Rvp 13213/2014, Rvp 13214/2014, Rvp 13215/2014, Rvp 13216/2014, Rvp 13217/2014, Rvp 13218/2014, Rvp 13219/2014, Rvp 13220/2014, Rvp 13221/2014, Rvp 13222/2014, Rvp 13223/2014, Rvp 13224/2014, Rvp 13225/2014, Rvp 13226/2014, Rvp 13227/2014, Rvp 13228/2014, Rvp 13229/2014, Rvp 13230/2014, Rvp 13231/2014, Rvp 14000/2014, Rvp 14001/2014, Rvp 14002/2014, Rvp 14003/2014, Rvp 14004/2014, Rvp 14005/2014, Rvp 14006/2014, Rvp 14007/2014, Rvp 14008/2014, Rvp 14009/2014, Rvp 14010/2014, Rvp 14011/2014, Rvp 14012/2014, Rvp 14013/2014, Rvp 14014/2014, Rvp 14015/2014, Rvp 14016/2014,

Rvp 14017/2014, Rvp 14018/2014, Rvp 14019/2014, Rvp 14020/2014, Rvp 14021/2014, Rvp 14022/2014, Rvp 14023/2014, Rvp 14024/2014, Rvp 14025/2014, Rvp 14026/2014, Rvp 14027/2014, Rvp 14028/2014, Rvp 14424/2014, Rvp 14425/2014, Rvp 14426/2014, Rvp 14427/2014, Rvp 14428/2014, Rvp 14429/2014, Rvp 14430/2014, Rvp 14431/2014, Rvp 14432/2014, Rvp 14433/2014, Rvp 14434/2014, Rvp 14435/2014, Rvp 14436/2014, Rvp 14437/2014, Rvp 14438/2014, Rvp 14439/2014, Rvp 14440/2014, Rvp 14441/2014, Rvp 14442/2014, Rvp 14443/2014, Rvp 14444/2014, Rvp 14445/2014, Rvp 14446/2014, Rvp 14447/2014, Rvp 14448/2014, Rvp 14449/2014, Rvp 14450/2014, Rvp 14451/2014, Rvp 14452/2014, Rvp 14453/2014, Rvp 14454/2014, Rvp 14455/2014, Rvp 14456/2014, Rvp 14457/2014, Rvp 14458/2014, Rvp 16474/2014, Rvp 16475/2014, Rvp 16476/2014, Rvp 16477/2014, Rvp 16478/2014, Rvp 16479/2014, Rvp 16480/2014, Rvp 16481/2014, Rvp 16482/2014, Rvp 16483/2014, Rvp 16484/2014, Rvp 16485/2014, Rvp 16486/2014, Rvp 16487/2014, Rvp 16488/2014, Rvp 16489/2014, Rvp 16490/2014, Rvp 16491/2014, Rvp 16492/2014, Rvp 16493/2014, Rvp 16494/2014, Rvp 16495/2014, Rvp 16496/2014, Rvp 16497/2014, Rvp 16498/2014, Rvp 16499/2014, Rvp 16500/2014, Rvp 16501/2014, Rvp 16502/2014, Rvp 16503/2014, Rvp 16504/2014, Rvp 16505/2014, Rvp 16506/2014, Rvp 16507/2014, Rvp 16508/2014, Rvp 16509/2014, Rvp 16510/2014, Rvp 16640/2014, Rvp 17861/2014, Rvp 17862/2014, Rvp 17863/2014, Rvp 17864/2014, Rvp 17865/2014, Rvp 17866/2014, Rvp 17867/2014, Rvp 17868/2014, Rvp 17869/2014, Rvp 17870/2014, Rvp 17871/2014, Rvp 17872/2014, Rvp 17873/2014, Rvp 17874/2014, Rvp 17875/2014, Rvp 17876/2014 a sp. zn. Rvp 17877/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami krajského súdu, ktorými rozhodol o námietkach zaujatosti proti sudcom okresných súdov v civilných veciach sťažovateľky vedených týmito súdmi pod konkrétnymi spisovými značkami.

Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľka môže domôcť využitím jej dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. III. ÚS 207/04, I. ÚS 127/05).

Ústavný súd pripomína, že ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade preskúmavania právoplatne skončených vecí (m. m. IV. ÚS 187/09). V danej veci nepovažoval za potrebné obsiahnejšie sa zaoberať argumentáciou sťažovateľky, pretože aj v prípade opodstatnenosti jej tvrdení existujú možnosti nápravy v ďalšom priebehu konania v merite veci.

Ústavný súd ďalej poukazuje na to, že základné právo na súdnu ochranu „je výsledkové“, to znamená, musí mu zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08).

Ústavný súd k okolnostiam sťažovateľkiných vecí uvádza, že predmet konania o uplatnenej námietke zaujatosti konajúceho sudcu nemožno stotožňovať s predmetom konania, v ktorom dotknutý sudca koná a rozhoduje. Konanie o uplatnenej námietke zaujatosti končí rozhodnutím, ktorým konkrétny sudca je, alebo nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania určitej veci. Toto rozhodnutie však nie je rozhodnutím o otázke tvoriacej predmet sporového konania, v ktorom namietaný sudca konal. Konanie o uplatnenej námietke zaujatosti sudcu preto predstavuje čiastkový procesný postup všeobecného súdu smerujúci k rozhodnutiu slúžiacemu na zabezpečenie rozhodovania sporovej veci nestranným súdom. Kvalita rozhodovania súdu o námietke zaujatosti sudcu

tak nachádza svoj odraz i v kvalite meritórneho rozhodnutia v konaní, v ktorom bola námietka zaujatosti sudcu vznesená (m. m. III. ÚS 30/2010).

V spojitosti s tým ústavný súd zastáva názor, že namietané uznesenia krajského súdu by mohli zakladať porušenie označených práv sťažovateľky len v prípade, ak by boli spojené s konkrétnym relevantným nepriaznivým dôsledkom pre sťažovateľku, ktorý bol týmito uzneseniami spôsobený, pričom by sa tento negatívny dôsledok musel zároveň vzťahovať na výsledok konania a nebolo by ho možné korigovať v ďalšom procesnom postupe, prípadne v opravných konaniach (m. m. III. ÚS 30/2010). Sťažovateľka však takýto argument vo svojich sťažnostiach neuviedla.

Vzhľadom na to, že právomoc ústavného súdu je subsidiárna v súlade s čl. 127 ústavy a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, odmietol ústavný súd sťažnosti sťažovateľky pre nedostatok svojej právomoci (m. m. II. ÚS 129/2004, III. ÚS 30/2010, IV. ÚS 186/2010, I. ÚS 20/2011, I. ÚS 311/2011, I. ÚS 239/2014, I. ÚS 279/2014, II. ÚS 35/2014, II. ÚS 194/2014, III. ÚS 62/2014, III. ÚS 63/2014, III. ÚS 380/2014, IV. ÚS 50/2014, IV. ÚS 189/2014, IV. ÚS 212/2014).

Pokiaľ ide o argument sťažovateľky týkajúci sa rozhodovacej praxe ústavného súdu v obdobných veciach (prieskum rozhodnutia všeobecných súdov o námietke zaujatosti), tak III. senát ústavného súdu konštatuje, že v doterajšej judikatúre ústavného súdu v tejto otázke prevažuje práve v tomto rozhodnutí uplatnený právny názor. Sťažovateľka vo svojich sťažnostiach poukazovala na konkrétne rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sú skôr výnimkou z uvedenej ustálenej praxe ústavného súdu. Navyše, aplikovaný právny prístup má oporu aj v rozhodovacej praxi ESLP, ktorý v súvislosti s namietaným porušením práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaniach o námietkach zaujatosti sudcov konštatoval, že takéto konanie, nezávislé na konaní, v ktorom bola takéto námietka uplatnená, sa netýka oprávnenosti trestného obvinenia alebo civilných práv a záväzkov v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto je tento článok na takéto konania (o námietke zaujatosti, pozn.)

neaplikovateľný (pozri Ovcharenko proti Ukrajine, rozhodnutie z 20. 10. 2009, č. 26362/02, tiež Mianowicz proti Nemecku, čiastočné rozhodnutie z 19. 5. 2009, č. 37111/04).

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že predpokladom na záver o porušení základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je také porušenie, ktoré nie je napraviteľné alebo odstrániteľné činnosťou všeobecného súdu pred začatím konania alebo v konaní vo veci samej, resp. ktoré nemožno napraviť procesnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v Občianskom súdnom poriadku (m. m. I. ÚS 148/03, III. ÚS 355/05, II. ÚS 307/06).

Aj z ďalšej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 79/03, I. ÚS 236/03), obdobne ako z judikatúry ESĽP (napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002), vyplýva, že ústavný súd a ESĽP overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pridržiavajúc sa tejto línie svojej stabilnej judikatúry, ako aj opierajúc svoje závery o rozhodovaciu prax ESĽP nezistil v obsahu týchto sťažností žiadnu skutočnosť alebo dôvod na to, aby sa v danej veci odchýlil od tohto právneho názoru, a preto uvedené sťažnosti, predmetom ktorých bolo namietané porušenie označených práv sťažovateľky napadnutými uzneseniami krajského súdu, odmietol z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2015